

Pitääkö lapsia pelotella susi tulee ja syö -jutuilla?

## PETOJEN ARMOILLA

Kolumnistimme Tanja Karpela, s. 1970, on espoolainen kulttuuriministeri ja sosionomi AMK, jolla on kaksi lasta.

**ISO PAHA SUSI TULI JA SÖI PUNAHILKAN ISOÄIDIN.** Onneksi hyvä metsästäjä pelasti tilanteen. Tämä tilanne on jäänyt monen sukupolven ajan lapsen mielen pohjukkaan. Kunnan miehin suomalainen mies on metsämies ja erämies. Hän kulkee syksyisessä metsässä, hiihtää hohtavilla hangilla ja kahlaa kosken kuohuissa. Hän metsästää pitääkseen riistakannan oikean kokoisena. Tällaista mielikuvaa me vaalimme, ja tällaiseen tervehenkiseen harrastukseen haluttaisiin saada myös nuoria mukaan. Kalastuksen osalta siitä on oikein kirjaus hallitusohjelmassa.

Romanttinen mielikuva erämiehestä on valitettavan usein kaukana nykypäivästä. Monelle metsästäys ja kalastus on harrastus, jossa tapetaan ja pyydetään ihan pelkämästä pyytämisen ilosta. Kala narrataan perhoon, saaliista ja saalistajasta otetaan valokuva, minkä jälkeen koukun vaurioittama vonkale päästetään takaisin jokeen. Näin ihminen todistaa hallitsevansa luomakuntaa.

Nälkä ei ole synnä petovihaan. Toiminta pitää naamioida jonkin hyvän asian ajamiseksi, koska kukaan ei myönnä nauttivansa tappamisesta. Ensin lapset pelotellaan puolikuoliaksi, jos lähistöllä on nähty petojen jälkiä. Sitten saadaan hyvä syy karhujen ja susien kaatoon.

Pitäähän pelkääviä lapsia suojella. Jos todellisesta vaarasta puhutaan, sen muodostaa metsästysaseiden runsas määrä, eivät metsissä juoksentelevat petoeläimet.

Etenkin susi herättää käsittämättömän suuria intohimoja siihen nähden, että maassamme on vain parisataa sutta. Euroopan unionin luontodirektiivin mukaan susi kuuluu tiukasti suojeltuihin lajeihin. Suomi jou-

tuu EY-tuomioistuimeen, koska meillä metsästäys on rajoitetusti sallittu. Ja tästä on noussut hirveä poru. Täällä me olemme petojen armoilla, eikä EU ymmärrä näitä pohjoisen ankaria oloja. Mitäpä jos EU ei olekaan väärässä vaan oikeassa yrittäessään vetää meidät tälle vuosituhannele?

EU:n paras puoli on juuri siinä, että se vaatii kaikilta jäsenmailta tiettyjen perusarvojen kunnioittamista. Poikkeusta ei saa vetoamalla vanhoihin perinteisiin. Emmehän mekään ole valmiita antamaan Turkille oikeutta kidutuksiin ja naisten oikeuksien polkemiseen. Jos he aikovat olla samassa porukassa meidän kanssamme, heidän on hylättävä barbaariset tapansa. Näin on myös meidän tehtävä.

Jokainen voi omalta kohdaltaan testata, millaisia asenteita siirrämme omiin lapsiimme. Pelottelemeko susi tulee ja syö -jutuilla vai kerrommeko, mitä susi oikeasti tekee. On ihan luonnollista, että susi syö lampaan tai pihalla ketjussa olevan koiran. Se käyttäytyy silloin lajilleen ominaisella tavalla. Susi myös luonnostaan väistää ihmistä. Susi ei ole meille uhka niin kauan kuin se saa käyttäytyä luonnossa luontonsa mukaisesti. Koirat voidaan pitää sisällä tai korkean aidan suojissa, ja karjankasvattajille voidaan maksaa korvaukset petovahingoista. Näin susi ei uhkaa kenenkään toimeentuloa.

Kalastajat haluaisivat rajoittaa hylkeiden määrää eli siis tappaa Itämeren hylkeitä. Ammattikalastaja totesi tv-uutisissa, että hylkeet ovat kalakantojen pahin uhka. Hernerokkaa muistuttavassa Itämeressä liikkuneena hämmästyin tätä väitettä. Hylje ei vie leipää kalastajan suusta vaan Itämeren saastuminen. Hylje on ravintoketjun huipuilla samassa tilanteessa kuin ihminen. Hylje ja ihminen ovat molemmat vaarassa, kun suuri herkkumme silakka joutuu uimaan ympäristömyrkyjen saastuttamassa vedessä.

Saimaan norppakin on ollut joskus vihattu. Se tapettiin lähes sukupuuttoon ennen kuin asenteet muuttuivat. Viime kesänä norpan näyttäytyminen Olavinlinnan kupeessa oli ilon ja ylpeyden aihe.

Toivottavasti joku viisunikkari tekee vielä laulun, joka kertoo Nestori Miikkulaisen ja suden vääjämättömästä kohtalonyhteydestä.



Kuva LEHTIKUVA